

15.95x20.11	1	עמוד 28	ישראל היום! - כותרת	21/04/2019	68147497-6
			YES EDG תוכן/ערן YES ים שידורי לווין	103681 - ים	

לא רצתה להיות כוריאוגרפית. זה אולי סממן של המגבלות החברתיות באותה תקופה, והעלילה אכן משקפת את התקופה שבה הם חיו, כולל המוסכמות בעניין המגדרי. הלוואי שגוון היתה חיה היום כדי לחוות בשינויים בהוליווד בשנותיים האחרונות. התעשייה השתנתה. התחושה על סט הצילומים הפעם היתה שונה בכל הקשור ליחס לנשים בצוות, ומה גם שיש הרבה יותר מאיתנו על הסט."

לדברי וויליאמס, "האתגר האמיתי היה להידמות לוורדון באופן הריקוד, יותר מאשר במראה החיצוני. רקדתי קצת בתור ילדה, אבל פה הייתי צריכה לגלם רקדנית שהיתה הגדולה בדורה. אני ממש לא מתקרבת לנעליה, אבל נהניתי. השאיפה למי צוינות היא שמניעה אותי, בסופו של דבר. איך זה לחזור לטלוויזיה 20 שנה אחרי "דרוסון קריק"?"

"בטלוויזיה הלו"ז מתיש. התחושה היא כמו של ריצת מרתון. לרוב אני מצטלמת לסרטים עצמאיים קטנים ונמצאת על הסט שישה שבועות. בטלוויזיה התחושה היא שמייצרים שמונה סרטים אחד אחרי השני. מה שבטוח, אין לי זמן לצפות בטלוויזיה. אני צופה בסרטים רק במהלך טיסות."

המיני־סדרה עוקבת אחר הזוגיות הסוערת של השניים. מי שמגלמים אותם הם סאם רוקוול ("שלושה שלטים מחוץ לא־בינג, מיזורי") ומישל וויליאמס. עבור וויליאמס (38) מדובר בקאמבק טלוויזיוני שני עשורים לאחר הפריצה הגדולה שלה בדרמת הנעורים הפופולרית "דרוסון קריק". בשנים שעברו מאז, ביססה את מעמדה בהוליווד. היא היתה מועמדת לאוסקר על תפקידה "בהר ברוקבק", שם גם התאהבה בשחקן האוסטרלי הית' לדג'ר, שמת ב־2008 ממנת יתר של תרופות. לשניים בת משותפת, כיום בת 13.

היא היתה מועמדת לאוסקר שלוש פעמים נוספות על "בלו ולנטיין", "מנצ'סטר ליד הים" ו"השבוע שלי עם מרילין", שעליו גם זכתה בגלובוס הזהב. כמו כן שיחקה בסרטים "שאטר איילנד" ו"האמן הגדול מכולם". בקיץ שעבר נישאה למוזיקאי פיל אלברום, ובסוף השבוע פורסם כי השניים נפרדו, פחות משנה לאחר נישואיהם.

בראיון לקידום המיני־סדרה סיפרה וויליאמס כי לא הכירה את גוון ורדון לפני שקיבלה את התסריט. "כל מי שהכיר אותה סיפר שהיא היתה קרן אור בזהקת", אמרה. "קראתי שהיא שמחה לשחק ולרקוד, אבל

יודי כספי, לוס אנג'לס

הערב תעלה ב־yes (ערוץ yes EDGE ב־22:50) מיני־סדרה חדשה בשם "פוסו/ורדון", שעוסקת בפאוור־קאפל של עולם הריקוד בשנות ה־60: הכוריאוגרף והבמאי בוב פוסי והרקדנית שחקנית גוון ורדון. פוסי, שהלך לעולמו ב־1987, נחשב לדמות פורצת דרך בכל הקשור לתנועה במחזות זמר בברודוויי (בהם "שיק־גו"). הוא זכה בשמונה פרסי טוני על כוריאוגרפיה (יותר מכל אחד אחר בתחום). ב־1973 קבע שיא כשזכה באותה שנה בפרס הטוני, בפרס האמי (על ספיישל טלוויזיוני שביים עבור לייזה מינלי) ובפרס האוסקר (על הסרט שביים "קברט", שזכה בשמונה אוסקרים).

ורדון, שהלכה לעולמה בשנת 2000, היתה כוכבת ברודוויי בשנות ה־50 וה־60. היא זכתה בארבעה פרסי טוני, בהם פרס על הופעתה האייקונית במחזמר "יאנקים ארוורים", שבו עבדה לראשונה עם פוסי ב־1955. שם הכירו השניים, התאהבו ונישאו כעבור חמש שנים. ורדון הפכה למעשה למוזה של פוסי.